

(Az Igazságügyi Minisztérium (IM) 2017. február 14.-én hozta nyilvánosságra az előterjesztést, azt azonban a kormány nem tárgyalta meg. Az előterjesztés tartalmazza az Egyezmény IM által készített hivatalos fordítását, amely azonban több helyen pontatlan. A nőszervezetek elkészítették a fordítás javítását, amelyet eddig az előterjesztés nem vett figyelembe. A hivatalos előterjesztés [ezen a linken](#) található meg.)

2016. évi ... törvény

az Európa Tanács nők elleni erőszak és a párkapcsolati és családon belüli erőszak megelőzéséről és felszámolásáról szóló, Isztambulban, 2011. május 11-én kelt Egyezménye kihirdetéséről

1. §

Az Országgyűlés e törvénnyel felhatalmazást ad az Európa Tanács nőkkel szembeni erőszak és a párkapcsolati és családon belüli erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló, Isztambulban, 2011. május 11-én kelt Egyezménye (a továbbiakban: Egyezmény) kötelező hatályának elismerésére.

2. §

Az Országgyűlés az Egyezményt e törvénnyel kihirdeti.

3. §

Az Egyezmény hiteles angol nyelvű szövege és annak hivatalos magyar nyelvű fordítása a következő:
(...)

az Európa Tanács nők elleni erőszak és a családon belüli erőszak leküzdéséről és megelőzéséről szóló Egyezménye

Preambulum

Az Európa Tanács tagállamai és ezen egyezmény egyéb aláírói,

emlékeztetve az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezményre (ETS 5. sz., 1950) és annak jegyzőkönyveire, az Európai Szociális Kartára (ETS 35. sz., 1961, módosítva 1996-ban, ETS 163. sz.), az emberkereskedelem elleni fellépésről szóló Európa tanácsi egyezményre (ETS 197. sz., 2005) és a gyermekek szexuális kizsákmányolással és szexuális bántalmazással szembeni védelméről szóló Európa tanácsi egyezményre (ETS 201. sz., 2007);

emlékeztetve a Miniszteri Bizottság által az Európa Tanács tagállamai részére tett következő ajánlásokra: Rec(2002)5. sz. ajánlás a nők erőszakkal szembeni védelméről, CM/Rec(2007)17. sz. ajánlás a nemek közötti egyenlőség normáiról és mechanizmusairól, CM/Rec(2010)10. sz. ajánlás a nők és a férfiak szerepéről a konfliktus-megelőzésben, a konfliktusmegoldásban és a békeépítésben, valamint más vonatkozó ajánlások;

figyelembe véve az Emberi Jogok Európai Bíróságának egyre terjedelmesebb ítélkezési gyakorlatát, amely fontos normákat határoz meg a nők elleni erőszak területén;

tekintettel a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára (1966), a Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára (1966), a nőkkel szembeni hátrányos megkülönböztetés minden formájának felszámolásáról szóló ENSZ-egyezményre ("CEDAW", 1979) és annak kiegészítő jegyzőkönyvére (1999), valamint a nőkkel szembeni hátrányos megkülönböztetés felszámolásával foglalkozó bizottság 19. számú, a nők elleni erőszakról szóló általános ajánlására, a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezményre (1989) és annak kiegészítő jegyzőkönyveire (2000), illetve a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezményre (2006);

tekintettel a Nemzetközi Büntetőbíróság Római Statútumára (2002);

emlékeztetve a nemzetközi humanitárius jog alapelveire és különösen a polgári lakosság háború idején való védelmére vonatkozó (IV.) genfi egyezményre (1949), illetve annak I. és II. számú kiegészítő jegyzőkönyvére (1977);

elítelve a nők elleni erőszak és a párkapcsolati és családon belüli erőszak minden formáját;

elismerve, hogy a nők és férfiak közötti jogi és tényleges egyenlőség megvalósítása a nők elleni erőszak megelőzésének kulcsfontosságú eleme;

elismerve, hogy a nők elleni erőszak a nők és a férfiak közötti, történelmileg kialakult egyenlőtlen hatalmi viszonyok megnyilvánulása, amelyek a férfiak részéről a nők feletti uralkodáshoz és a nőkkel szembeni hátrányos megkülönböztetéshez, valamint a nők teljes érvényesülésének megakadályozásához vezettek;

elismerve a nők elleni erőszak mint nemi alapú erőszak strukturális természetét és azt, hogy a nők elleni erőszak az egyik olyan meghatározó társadalmi mechanizmus, amely révén a nőket a férfiakhoz képest alárendelt helyzetbe kényszerítik;

komoly aggodalommal elismerve azt, hogy a nők és a lányok gyakran vannak kitéve az erőszak olyan súlyos formáinak, mint a párkapcsolati és családon belüli erőszak, a szexuális zaklatás, a nemi erőszak, a kényszerházasság, az ún. „becsület” nevében elkövetett bűncselekmények és a nemiszerv-csonkítás, amelyek a nők és a lányok emberi jogainak súlyos megsértését jelentik, és komoly mértékben akadályozzák a nők és a férfiak közötti egyenlőség elérését;

elismerve, hogy a fegyveres konfliktusok során az emberi jogokat folyamatosan megsértik, ami a polgári lakosságot és különösen a nőket széles körben és módszeresen elkövetett nemi erőszak és szexuális erőszak formájában érinti, valamint elismerve, hogy a konfliktusok alatt és után megnövekszik a nemi alapú erőszak lehetősége;

elismerve, hogy a nők és a lányok a nemi alapú erőszak nagyobb veszélyének vannak kitéve, mint a férfiak;

elismerve, hogy a párkapcsolati és családon belüli erőszak aránytalan mértékben sújtja a nőket, és hogy férfiak is válhatnak a párkapcsolati és családon belüli erőszak áldozatává;

elismerve, hogy a gyermekek a párkapcsolati és a családon belüli erőszak tanúiként is az erőszak áldozataivá válnak;

olyan Európa megteremtésére törekedve, amely mentes a nők elleni erőszaktól és a párkapcsolati és családon belüli erőszaktól, az alábbiakban állapodtak meg:

I. fejezet – Célok, fogalom meghatározások, egyenlőség és a hátrányos megkülönböztetés tilalma, általános kötelezettségek

1. cikk – Az Egyezmény céljai

1. Ezen Egyezmény céljai:

- a) a nők védelme az erőszak minden formájával szemben, valamint a nők elleni erőszak és a párkapcsolati és családon belüli erőszak megelőzése, üldözése és megszüntetése;
- b) hozzájárulás a nőkkel szembeni hátrányos megkülönböztetés minden formájának megszüntetéséhez, továbbá a nők és a férfiak közötti tényleges egyenlőség elősegítése, a nők jogérvényesítésének erősítése révén is;
- c) átfogó keret, szakpolitikák és intézkedések megtervezése a nők elleni erőszak és a párkapcsolati és családon belüli erőszak minden áldozatának védelme és támogatása érdekében;
- d) a nemzetközi együttműködés elősegítése a nők elleni erőszak és a párkapcsolati és családon belüli erőszak megszüntetése céljából;
- e) az érintett szervezetek és a /bűnüldöző hatóságok támogatása és segítése annak érdekében, hogy hatékonyan együttműködjenek a nők elleni erőszak és a párkapcsolati és családon belüli erőszak megszüntetésére irányuló integrált megközelítés elfogadásában.

2. Ezen Egyezmény, annak biztosítása érdekében, hogy a részes felek hatékonyan végrehajtsák rendelkezéseit, különleges ellenőrző rendszert hoz létre.

2. cikk – Az Egyezmény hatálya

1. Ezt az Egyezményt a nők elleni erőszak minden formájára alkalmazni kell, ideértve a párkapcsolati és családon belüli erőszakot is, amely aránytalan mértékben sújtja a nőket.
2. Ez az Egyezmény arra ösztönzi a részes feleket, hogy a párkapcsolati és családon belüli erőszak minden áldozata tekintetében alkalmazzák az Egyezményt. Az Egyezmény rendelkezéseinek végrehajtása során a részes feleknek különös figyelmet kell fordítaniuk a nemi alapú erőszak női áldozataira.
3. Ez az Egyezmény békeidőben és fegyveres konfliktusok idején is alkalmazandó.

3. cikk — Fogalommeghatározások

Ezen Egyezmény alkalmazásában:

- a) „nők elleni erőszak”: az emberi jogok megsértéseként és a nőkkel szembeni hátrányos megkülönböztetés formájaként értelmezendő, és a nemi alapú erőszak mindazon cselekményeit felöleli, amelyek fizikai, szexuális, lelki vagy gazdasági sérelmet vagy szenvedést okoznak vagy okozhatnak a nőknek, ideértve az ilyen cselekményekkel való fenyegetést, a kényszert vagy a szabadságtól való önkényes megfosztást, akár a közéletben, akár a magánéletben fordul elő.
- b) „(pár)kapcsolati/családon belüli erőszak”: a fizikai, a szexuális, az érzelmi vagy a gazdasági erőszak mindazon cselekményei, amelyek a családon vagy a háztartási egységen belül, illetve a volt vagy jelenlegi házastársak vagy partnerek között történnek, függetlenül attól, hogy az elkövető az áldozattal azonos helyen lakik vagy lakott-e;
- c) „társadalmi nem”: azok a társadalmilag kialakult szerepek, viselkedési formák, tevékenységek és jellegzetes tulajdonságok, amelyeket egy adott társadalom a nők és a férfiak tekintetében helyesnek tekint;
- d) „nők elleni nemi alapú erőszak”: olyan erőszak, amely női mivolta miatt irányul egy nő ellen, vagy amely aránytalan mértékben sújt nőket;

- e) „áldozat”: olyan természetes személy, aki az a. és a b. pontban meghatározott magatartás tárgya;
- f) „nők”: magában foglalja a 18 év alatti lányokat is.

4. cikk – Alapjogok, egyenlőség és a hátrányos megkülönböztetés tilalma

1. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási és más intézkedéseket, hogy előmozdítsák és védjék mindenki, különösen a nők jogát arra, hogy a köz- és a magánszférában egyaránt erőszaktól mentesen éljenek.
2. A részes felek elítélik a nőkkel szembeni hátrányos megkülönböztetés minden formáját, és annak megelőzése érdekében haladéktalanul megteszik a szükséges jogalkotási és egyéb intézkedéseket, különösen azáltal, hogy
 - beépítik nemzeti alkotmányukba vagy más megfelelő jogszabályaikba a nők és a férfiak közötti egyenlőség elvét, és biztosítják ezen elv gyakorlati érvényesülését;
 - tilalmazzák a nőkkel szembeni hátrányos megkülönböztetést, szükség esetén akár szankciók alkalmazásával is;
 - hatályon kívül helyezik azokat a törvényeket és megszüntetik azokat a gyakorlatokat, amelyek hátrányos megkülönböztetést alkalmaznak a nőkkel szemben.
3. Ezen Egyezmény rendelkezéseinek, különösen az áldozatok jogainak védelmét szolgáló intézkedéseknek a végrehajtását a részes felek kötelesek biológiai nemen, társadalmi nemen, származáson, bőrszínen, nyelven, valláson, politikai vagy más véleményen, nemzeti vagy társadalmi származáson, nemzeti kisebbséghez való tartozáson, vagyonon, születésen, szexuális irányultságon, nemi identitáson, életkoron, egészségi állapoton, fogyatékoságon, családi állapoton, migráns vagy menekült jogálláson vagy más jogálláson alapuló megkülönböztetés nélkül biztosítani.
4. A nemi alapú erőszak megelőzéséhez és a nők ilyen erőszakkal szembeni védelméhez szükséges különleges intézkedések ezen Egyezmény értelmében nem minősülnek megkülönböztetésnek.

5. cikk – Állami kötelezettségek és kellő gondosság

1. A részes felek tartózkodnak a nők elleni bármilyen erőszakos cselekedetben való részvételtől, és biztosítják, hogy az állami hatóságok, tisztviselők, megbízottak, intézmények és az állam nevében eljáró más szereplők ezzel a kötelezettséggel összhangban cselekedjenek.
2. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási és más intézkedéseket, hogy kellő gondossággal járjanak el a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó, nem állami szereplők által elkövetett erőszakos cselekmények megelőzése, kivizsgálása, megbüntetése és az ilyen erőszakos cselekményekkel kapcsolatos jóvátétel biztosítása érdekében.

6. cikk – A társadalmi nemi szempontokra érzékeny szakpolitikák

A részes felek vállalják, hogy az Egyezmény rendelkezéseinek végrehajtásába és hatásuk értékelésébe beillesztik a társadalmi nemi dimenziót, továbbá előmozdíják és hatékonyan érvényesítik a nők és a férfiak közötti egyenlőségre, valamint a nők jogérvényesítésének megerősítésére irányuló szakpolitikákat.

II. fejezet – Integrált szakpolitikák és adatgyűjtés

7. cikk — Átfogó és koordinált szakpolitikák

1. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási és más intézkedéseket annak érdekében, hogy olyan országos szintű, hatékony, átfogó és koordinált szakpolitikákat fogadjanak el és hajtsanak végre, amelyek a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó erőszak minden formájának megelőzéséhez és leküzdéséhez szükséges valamennyi intézkedést magukban foglalják, továbbá hogy átfogó választ adjanak a nők elleni erőszakra.

2. A részes felek biztosítják, hogy az 1. bekezdésben említett szakpolitikák az áldozat jogait helyezik az intézkedések középpontjába, és e szakpolitikákat az összes érintett szerv, intézmény és szervezet közötti hatékony együttműködés keretében hajtsák végre.

3. Az e cikk alapján hozott intézkedésekben adott esetben az összes érintett szereplő, így a kormányzati szervek, a nemzeti, regionális és a helyi parlamentek és hatóságok, a nemzeti emberi jogi intézmények és a civil társadalom szervezetei is részt vesznek.

8. cikk – Pénzügyi források

A részes felek elegendő pénzügyi és humán erőforrást biztosítanak az integrált szakpolitikák, intézkedések és programok megfelelő végrehajtásához a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó erőszak minden formájának megelőzése és leküzdése érdekében, ideértve a nem kormányzati szervezetek és a civil társadalom ilyen célú tevékenységeit is.

9. cikk – Nem kormányzati szervezetek és a civil társadalom

A részes felek minden szinten elismerik, ösztönzik és támogatják a nők elleni erőszak elleni küzdelem terén tevékenykedő nem kormányzati szervezetek és civil társadalom munkáját, és hatékony együttműködést alakítanak ki ezekkel a szervezetekkel.

10. cikk – Koordinációs szerv

1. A részes felek kijelölnek vagy létrehoznak egy vagy több hivatalos szervet, melynek, illetve melyeknek a feladata, hogy koordinálja, végrehajtsa, ellenőrizze és értékelje a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó erőszak minden formájának megelőzésére és leküzdésére vonatkozó szakpolitikákat és intézkedéseket. Ez a szerv, illetve ezek a szervek koordinálják(k) a 11. cikkben említett adatgyűjtést, elemzi(k) és terjeszti(k) annak eredményeit.

2. A részes felek gondoskodnak arról, hogy az e cikk alapján kijelölt vagy létrehozott szervek általános jellegű információkat kapjanak a VIII. fejezet alapján tett intézkedésekről.

3. A részes felek gondoskodnak arról, hogy az e cikk alapján kijelölt vagy létrehozott szervek képesek legyenek közvetlenül kommunikálni és kapcsolatokat elmélyíteni a többi részes félnél tevékenykedő társszerveikkel.

11. cikk – Adatgyűjtés és kutatás

1. Ezen Egyezmény végrehajtása céljából a részes felek vállalják, hogy:

- a) rendszeres időközönként, megfelelő bontásban gyűjtenek statisztikai adatokat a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó erőszak minden formájának eseteiről;
- b) a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó erőszak minden formájával kapcsolatban támogatják a kutatásokat a kiváltó okok és a hatások, az előfordulás és a büntetőjogi felelősséget megállapító bírósági ítéletek aránya, valamint az ezen Egyezmény végrehajtására tett intézkedések hatékonyságának tanulmányozása céljából.

2. A részes felek erőfeszítéseket tesznek, hogy a lakosság körében rendszeres időközönként felméréseket végezzenek, amelyek célja a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó erőszak minden

formája elterjedtségének és tendenciáinak értékelése.

3. A részes felek az e cikk alapján gyűjtött információkat átadják a jelen Egyezmény 66. cikkében említett szakértői csoportnak a nemzetközi együttműködés ösztönzése és a nemzetközi összehasonlító értékelés lehetővé tétele céljából.
4. A részes felek gondoskodnak az e cikk alapján gyűjtött információk nyilvánossá tételéről.

III. fejezet — Megelőzés

12. cikk – Általános kötelezettségek

1. A részes felek megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy változásokat mozdítsanak elő a nők és a férfiak társadalmi és kulturális viselkedésmintáiban azzal a céllal, hogy megszüntessék mindazon előítéleteket, szokásokat, hagyományokat és más gyakorlatokat, amelyek a nők alsóbbrendűségének gondolatán vagy a sztereotip női és férfi szerepeken alapulnak.
2. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási és más intézkedéseket, hogy megelőzzék a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó erőszak minden formájának természetes vagy jogi személyek által történő elkövetését.
3. A jelen fejezet alapján tett intézkedéseknek figyelembe kell venniük és kezelniük kell a sajátos körülmények miatt sérülékeny személyek különleges szükségleteit, és az áldozatok emberi jogait kell középpontba helyezniük.
4. A részes felek megteszik a szükséges intézkedéseket, hogy arra ösztönözzék a társadalom minden tagját, különösen a férfiakat és a fiúkat, hogy aktívan járuljanak hozzá a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó erőszak minden formájának megelőzéséhez.
5. A részes felek gondoskodnak arról, hogy a kultúrát, a szokásokat, a vallást, a hagyományt vagy az úgynevezett „becsületet” senki ne tekinthesse a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó erőszakos cselekmények igazolásának.
6. A részes felek megteszik a szükséges intézkedéseket a nők jogérvényesítésének megerősítését célzó programok és tevékenységek elősegítése érdekében.

13. cikk – Tudatosságnövelés

1. A részes felek rendszeresen és minden szinten tudatosságnövelő kampányokat vagy programokat támogatnak vagy folytatnak le, adott esetben a nemzeti emberi jogi intézményekkel és egyenlőséggel foglalkozó szervekkel, a civil társadalommal és a nem kormányzati szervezetekkel, különösen a nőszervezetekkel is együttműködve azért, hogy a lakosság tudatosságát növeljék és alapismereteit bővítsék a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó erőszak minden formájának különböző megnyilvánulásaival, azok gyermekeket érintő hatásaival és az ilyen erőszakos cselekmények megelőzésének szükségességével kapcsolatban.
2. A részes felek gondoskodnak a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó erőszakos cselekmények megelőzéséhez rendelkezésre álló intézkedésekkel kapcsolatos információknak a lakosság körében történő széles körű terjesztéséről.

14. cikk – Oktatás

1. A részes felek adott esetben megteszik a szükséges lépéseket, hogy az oktatás minden szintjén a tanulók változó képességeihez igazított tananyagot illesszenek a hivatalos tantervekbe a nők és férfiak közötti egyenlőség, a társadalmi nemi szerepekhez kapcsolódó sztereotípiák kerülése, a kölcsönös tisztelet, az erőszakmentes konfliktusmegoldás a személyközi kapcsolatokban, a nők elleni

nemi alapú erőszak és a személyi integritáshoz való jog témáiban.

2. A részes felek megteszik a szükséges lépéseket, hogy az 1. bekezdésben említett elveket érvényre juttassák az informális oktatási, a sport-, a kulturális és a szabadidős létesítményekben, valamint a médiában.

15. cikk – Szakemberképzés

1. A részes felek megfelelő képzést nyújtanak, vagy fejlesztik a már létező képzést a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó erőszakos cselekmények áldozataival vagy elkövetőivel foglalkozó szakemberek számára az említett erőszakos cselekmények megelőzéséről és felismeréséről, a nők és a férfiak közötti egyenlőségről, az áldozatok szükségleteiről és jogairól, valamint a másodlagos áldozattá válás megelőzésének módjairól.

2. A részes felek ösztönzik, hogy az 1. bekezdésben említett képzés a koordinált, intézményközi együttműködésről szóló képzést is magában foglaljon, hogy átfogó és megfelelő jelzési és továbbirányítási rend legyen elérhető a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó erőszak eseteiben.

16. cikk – Megelőző beavatkozás és kezelési programok

1. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket olyan programok létrehozására vagy támogatására, amelyek célja, hogy a párkapcsolati és családon belüli erőszak elkövetőit a személyközi kapcsolatokon belüli erőszakmentes magatartás elsajátítására tanítsák a további erőszak megelőzése és az erőszakos magatartásminták megváltoztatása érdekében.

2. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket olyan kezelési programok létrehozására vagy támogatására, amelyek célja annak megelőzése, hogy az elkövetők, különösen a szexuális bűncselekmények elkövetői újabb bűncselekményeket kövessenek el.

3. Az 1. és a 2. bekezdésben említett intézkedések megtételekor a részes felek biztosítják, hogy az áldozatok biztonsága, támogatása és emberi jogai elsődleges szerepet kapjanak, valamint hogy ezeket a programokat adott esetben az áldozattámogatási szolgáltatásra szakosodott szervezetekkel szorosan együttműködve dolgozzák ki és hajtsák végre.

17. cikk - A magánszektor és a média részvétele

1. A részes felek a véleménynyilvánítás szabadsága és a függetlenség tiszteletben tartása mellett arra ösztönzik a magánszektort, az információs és kommunikációs technológiai szektort, valamint a médiát, hogy a nők elleni erőszak megelőzése és a nők méltósága tiszteletben tartása növelése céljából vegyenek részt a szakpolitikák kidolgozásában és végrehajtásában, továbbá dolgozzanak ki kapcsolódó iránymutatásokat és önszabályozó normákat.

2. A részes feleknek, együttműködve a magánszektor szereplőivel, fejleszteniük és erősíteniük kell a gyermekek, a szülők és a pedagógusok készségeit az olyan információs és kommunikációs környezet kezelését illetően, amely a lealacsonyító ábrázolásmódú, erőszakos vagy szexuális jellegű tartalmak hozzáférhetősége révén veszélyes lehet.

IV. fejezet – Védelem és támogatás

18. cikk – Általános kötelezettségek

1. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy egyéb intézkedéseket, hogy megvédjék az áldozatokat a további erőszakos cselekményektől.

2. A részes felek a belső joggal összhangban megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak érdekében, hogy olyan megfelelő mechanizmusok működjenek, amelyek

biztosítják az összes érintett állami szerv – beleértve a bírósági szervezetet, az ügyészséget, a bűnüldöző hatóságokat, a helyi és a regionális hatóságokat, valamint a nem kormányzati szervezeteket és egyéb érintett szervezeteket és szereplőket – közötti hatékony együttműködést a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó erőszak minden formája áldozatainak és tanúinak védelme és támogatása céljából, ideértve az Egyezmény 20. és 22. cikkében részletezett általános és specializált támogató szolgálatokhoz való irányítást is.

3. A részes felek biztosítják, hogy az e fejezet alapján hozott intézkedések:

- a nők elleni erőszak és a párkapcsolati és családon belüli erőszak társadalmi nemi szempontú értelmezésén alapulnak, és az áldozatok emberi jogaira és biztonságára összpontosítanak;
- olyan integrált megközelítésen alapulnak, amely figyelembe veszi az áldozatok, az elkövetők, a gyermekek és a tágabb társadalmi környezetük közötti kapcsolatokat;
- a másodlagos áldozattá válás elkerülését célozzák;
- az erőszakos cselekmények női áldozatai jogérvényesítésének megerősítését és gazdasági függetlenségét célozzák;
- adott esetben lehetővé teszik, hogy a védelmi és a támogató szolgálatok ugyanazon a helyszínen legyenek;
- figyelembe veszik a sérülékeny személyek, ideértve a gyermekáldozatok különleges szükségleteit, és hozzáférhetőek e személyek számára.

4. A szolgáltatások nyújtása nem függhet attól, hogy az áldozat kíván-e feljelentést vagy vallomást tenni az elkövető ellen.

5. A részes felek megteszik a megfelelő intézkedéseket annak érdekében, hogy a nemzetközi jog szerinti kötelezettségeikkel összhangban konzuli vagy más védelmet és támogatást nyújtsanak állampolgáraiknak vagy más, védelemre jogosult áldozatoknak.

19. cikk – Tájékoztatás

A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítására, hogy az áldozatok az általuk értett nyelven megfelelően és időben tájékoztatást kapjanak a rendelkezésre álló támogató szolgálatokról és jogi intézkedésekről.

20. cikk – Általános támogató szolgálatok

1. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítására, hogy az áldozatok olyan szolgálatokhoz fordulhassanak, amelyek elősegítik felépülésüket az erőszakot követően. Ezeknek az intézkedéseknek szükség esetén olyan szolgáltatásokat kell magukban foglalniuk, mint a jogi és a pszichológiai tanácsadás, a pénzügyi támogatás, a lakhatás, az oktatás, a képzés és a munkahely-keresési támogatás.

2. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítására, hogy az áldozatok egészségügyi és szociális szolgálatokhoz fordulhassanak, a szolgálatok megfelelő forrásokkal rendelkezzenek, és a szakemberek képzettsége lehetővé tegye az áldozatok segítségét és megfelelő szolgálatokhoz irányítását.

21. cikk – Segítségnyújtás egyéni vagy kollektív panaszok esetén

A részes felek biztosítják, hogy az áldozatok tájékoztatásban részesüljenek az egyéni vagy kollektív panaszokra vonatkozóan alkalmazandó regionális és nemzetközi mechanizmusokról, és hozzáférhessenek ezekhez a mechanizmusokhoz. A részes felek elősegítik, hogy az áldozatok megfelelő érzékenységgel és hozzáértéssel nyújtott segítséget kapjanak panaszuk benyújtásához.

22. cikk – Szakosodott támogató szolgálatok

1. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket, hogy megfelelő földrajzi eloszlásban olyan támogató szakszolgálatokat hozzanak létre vagy ezek biztosításáról gondoskodjanak, amelyek azonnali, valamint rövid és hosszú távú támogatást nyújtanak a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó erőszakos cselekmények áldozatai számára.

2. A részes felek külön szolgáltatásokat indítanak az erőszakos cselekmények női áldozatai és az ő gyermekeik számára, vagy gondoskodnak ezek nyújtásáról.

23. cikk – Menhelyek

A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket, hogy kellő számban megfelelő, könnyen hozzáférhető menhelyeket alakítsanak ki, amelyek biztonságos szállást nyújtanak az áldozatok, különösen a nők és gyermekeik számára, és proaktív módon közelítenek feléjük.

24. cikk – Telefonos segélyvonalak

A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket országos, a hét minden napján éjjel-nappal díjmentesen hívható segélyvonalak indítására, amelyek titoktartás mellett vagy a névtelenséget tiszteletben tartva felvilágosítást/tanácsadást nyújtanak a hívóknak a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó erőszak minden formájával kapcsolatban.

25. cikk – A szexuális erőszak áldozatainak támogatása

A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket, hogy a nemi erőszak vagy a szexuális erőszak más formáinak áldozatai számára kellő számban megfelelő, könnyen hozzáférhető krízisközpontokat hozzanak létre, ahol orvosi és igazságügyi orvosi vizsgálatot, traumakezelést végeznek és felvilágosítást/tanácsadást nyújtanak az áldozatok számára.

26. cikk – A gyermektanúk védelme és támogatása

1. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítására, hogy a védelmi és támogatási szolgáltatások áldozatok részére történő nyújtása során megfelelő módon figyelembe vegyék a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó erőszak bármely formájának tanújává vált gyermekek jogait és szükségleteit.

2. Az e cikk alapján hozott intézkedések magukban foglalják az életkornak megfelelő pszichoszociális tanácsadást a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó erőszak bármely formájának tanújává vált gyermekek számára, és az intézkedéseknek megfelelően figyelembe kell venniük a gyermekek legjobban felfogott érdekeit.

27. cikk – Bejelentés

A részes felek megteszik a szükséges intézkedéseket, hogy arra ösztönözzék a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó erőszakos cselekmények elkövetésének tanúit vagy azokat a személyeket, akik alapos okkal úgy vélik, hogy ilyen cselekmények elkövetésére kerülhet sor vagy további erőszakos cselekmények elkövetése várható, hogy jelentsék ezt be az illetékes szervezeteknél vagy hatóságoknál.

28. cikk – Bejelentés szakemberek részéről

A részes felek megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a belső jog alapján egyes szakemberekre vonatkozó titoktartási szabályok ne akadályozzák az érintett szakembereket abban, hogy megfelelő körülmények között bejelentést tegyenek az illetékes szervezeteknél vagy hatóságoknál, ha alapos okkal úgy vélik, hogy a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó súlyos erőszakos cselekményeket követtek el vagy további súlyos erőszakos cselekmények elkövetése várható.

V. fejezet – Anyagi jog

29. cikk – Polgári perek és jogorvoslatok

1. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket, hogy megfelelő polgári jogi jogorvoslatot biztosítsanak az áldozatok számára az elkövetőkkel szemben.
2. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket, hogy a nemzetközi jog általános elveivel összhangban megfelelő polgári jogi igényérvényesítési eszközöket biztosítsanak az áldozatoknak azokkal az állami hatóságokkal szemben, amelyek hatáskörükön belül elmulasztottak eleget tenni a szükséges megelőző vagy védelmi intézkedések meghozatalára vonatkozó kötelezettségüknek.

30. cikk – Kártérítés és kártalanítás

1. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az áldozatoknak joguk legyen kártérítést követelni az elkövetőktől a jelen Egyezményrel összhangban meghatározott bűncselekmények esetében.
2. Megfelelő állami kártalanításban kell részesíteni azokat, akik súlyos testi sérülést vagy egészségkárosodást szenvedtek el, amennyiben a kár nem kerül megtérítésre más forrásból, például az elkövető, biztosítás vagy államilag finanszírozott egészségügyi vagy szociális ellátás révén. Ez nem zárja ki azt, hogy a részes felek visszeresettel követeljék az elkövetőtől a kártalanítás megtérítését, amennyiben megfelelően figyelembe veszik az áldozat biztonságát.
3. A 2. bekezdés alapján hozott intézkedéseknek biztosítaniuk kell, hogy a kártalanítás ésszerű időn belül megtörténjen.

31. cikk – Szülői felügyeleti jog, kapcsolattartási jog és biztonság

1. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a szülői felügyeleti jogra és a gyermekkel való kapcsolattartási jogra vonatkozó határozatok meghozatalakor figyelembe vegyék a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó erőszakos cselekményeket.
2. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a kapcsolattartási jog vagy a szülői felügyeleti jog gyakorlása ne veszélyeztesse az áldozat vagy a gyermekek jogait és biztonságát.

32. cikk – A kényszerházasság polgári jogi következményei

A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a kényszer hatására kötött házasságok az áldozatra háruló indokolatlan pénzügyi vagy adminisztratív teher nélkül megtámadhatók, megsemmisíthetők vagy felbonthatók legyenek.

33. cikk – Érzelmi (vagy lelki, vagy pszichés) erőszak

A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy egyéb intézkedéseket a más személy lelki épségét/érzelmi integritását kényszerítés vagy fenyegetés révén súlyosan károsító cselekmények szándékos elkövetése büntetendőségének biztosítása érdekében.

34. cikk – Fenyegető zaklatás

A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy egyéb intézkedéseket a más által elkövetett, az érintett személyben saját biztonságával kapcsolatban félelmet keltő, szándékos, ismételt fenyegető magatartás büntetendőségének biztosítása érdekében.

35. cikk – Fizikai erőszak

A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy egyéb intézkedéseket a más által szándékosan

elkövetett fizikai erőszak büntetendőségének biztosítása érdekében.

36. cikk – Szexuális erőszak, ideértve a nemi erőszakot is

1. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket az alábbi cselekmények szándékos elkövetése büntetendőségének biztosítása érdekében:

- a) beleegyezés nélküli, szexuális természetű hüvelyi, anális vagy orális behatolás egy másik személy testébe bármilyen testrésszel vagy tárggyal;
- b) beleegyezés nélküli, szexuális természetű egyéb cselekmények egy másik személlyel;
- c) más személy rábírása arra, hogy beleegyezés nélküli, szexuális természetű cselekményben vegyen részt egy harmadik személlyel.

2. A beleegyezést önként, a személynek a körülmények összefüggésében értékelt szabad akaratából kell megadni.

3. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az 1. bekezdés rendelkezései a volt vagy jelenlegi házastársak, illetve a belső jog által elismert volt vagy jelenlegi partnerek ellen elkövetett cselekményekre is vonatkozzanak.

37. cikk – Kényszerházasság

1. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket egy felnőtt vagy egy gyermek szándékos házasságkötésre kényszerítése büntetendőségének biztosítása érdekében.

2. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket az olyan szándékos cselekmény büntetendőségének biztosítása érdekében, amellyel egy felnőttet vagy egy gyermeket házasságkötésre kényszerítés céljából a tartózkodása szerintitől eltérő részes fél vagy állam területére csalnak át.

38. cikk – Női nemi szervek megcsonkítása

A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket az alábbi cselekmények szándékos elkövetése büntetendőségének biztosítására:

- a) a nagyajkak, a kisajkak vagy a csikló teljes vagy részleges kimetszése, infibulációja vagy bármilyen más módon történő csonkítása;
- b) a nő kényszerítése vagy rábírása arra, hogy alávesse magát az a) pontban felsorolt cselekmények valamelyikének;
- c) a lánygyermek ösztönzése, kényszerítése vagy rábírása arra, hogy alávesse magát az a) pontban felsorolt cselekmények valamelyikének.

39. cikk – Kényszerített terhességmegszakítás és kényszerített sterilizálás

A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket az alábbi cselekmények szándékos elkövetése büntetendőségének biztosítása érdekében:

- a) egy nő terhességének megszakítása a nő előzetes és tájékoztatáson alapuló beleegyezése nélkül;
- b) olyan műtét elvégzése egy nőn, a nő előzetes és tájékoztatáson alapuló beleegyezése nélkül vagy anélkül, hogy az eljárást megértené, amelynek célja vagy hatása a nő természetes fogamzóképségének megszűnése.

40. cikk – Szexuális zaklatás

A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítása

érdekében, hogy bármilyen nem kívánt, szexuális természetű szóbeli, nem szóbeli vagy fizikai cselekmény, amelynek célja vagy hatása egy személy méltóságának megsértése, különösen akkor, ha az megfélemlítő, ellenséges, megalázó, megszegyenítő vagy sértő környezetet teremt, büntetőjogi vagy más jogi szankció tárgyát képezze.

41. cikk – Bűnsegély, felbujtás és kísérlet

1. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak érdekében, hogy a jelen Egyezmény 33., 34., 35., 36., 37. cikkével, 38. cikkének a) pontjával és 39. cikkével összhangban meghatározott bűncselekmények elkövetéséhez szándékosan nyújtott bűnsegélyt és az elkövetésre szándékosan történő felbujtást bűncselekménynek minősítsék.

2. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket arra, hogy a jelen Egyezmény 35., 36., 37. cikkével, 38. cikkének a) pontjával és 39. cikkével összhangban meghatározott bűncselekmények elkövetésének szándékos kísérletét bűncselekménynek minősítsék.

42. cikk – A bűncselekmények, köztük az ún. „becsület” nevében elkövetett bűncselekmények elfogadhatatlan igazolása

1. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó erőszakos cselekmények bármelyikének elkövetése alapján indult büntetőeljárások során a kultúra, a szokás, a vallás, a hagyomány vagy a „becsület” ne minősülhessen a cselekmény igazolásának. Ez különösen vonatkozik azokra az indoklásokra, miszerint az áldozat áthágta a kulturális, a vallási, a társadalmi vagy a hagyomány szerinti normákat, illetve a megfelelő viselkedési szokásokat.

2. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az a tény, hogy egy személy az 1. bekezdésben említett cselekmények valamelyikének elkövetésére egy gyermeket bírt rá, ne csökkentse az adott személy büntetőjogi felelősségét az elkövetett cselekmények tekintetében.

43. cikk – A büntetőjogi tényállások alkalmazása

A jelen Egyezménnyel összhangban meghatározott büntetőjogi tényállások az áldozat és az elkövető közötti kapcsolat természetétől függetlenül alkalmazandók.

44. cikk – Joghatóság

1. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket, hogy megállapítsák joghatóságukat a jelen Egyezménnyel összhangban meghatározott bűncselekmények kapcsán, ha a bűncselekményt:

- a) valamely részes fél területén, vagy
- b) valamely részes fél lobogója alatt közlekedő hajó fedélzetén, vagy
- c) valamely részes fél jogszabályai szerint bejegyzett repülőgép fedélzetén követték el, vagy
- d) valamely részes fél állampolgára követte el, vagy
- e) valamely részes fél területén szokásos tartózkodási hellyel rendelkező személy követte el.

2. A részes felek törekednek arra, hogy megtegyék a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket, hogy megállapítsák joghatóságukat a jelen Egyezménnyel összhangban meghatározott bűncselekmények kapcsán, ha a bűncselekményt valamely állampolgárunk vagy olyan személy ellen követték el, akinek szokásos tartózkodási helye területükön van.

3. A jelen Egyezmény 36., 37., 38. és 39. cikkével összhangban meghatározott bűncselekmények büntethetősége érdekében a Felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítására, hogy joghatóságuk megállapítása ne függjön attól, hogy az adott cselekmények az

elkövetésük helye szerinti területen bűncselekménynek minősülnek-e.

4. A jelen Egyezmény 36., 37., 38. és 39. cikkével összhangban meghatározott bűncselekmények büntethetősége érdekében a részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítására, hogy joghatóságuk megállapítása az 1. bekezdés d) és e) pontját illetően ne függjön attól a feltételtől, hogy a büntetőeljárást csak az áldozat által a bűncselekményre vonatkozóan tett bejelentést vagy a bűncselekmény elkövetésének helye szerinti állam által az eljárás megindítására tett intézkedést követően lehet megindítani.

5. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket, hogy a jelen Egyezménnyel összhangban meghatározott bűncselekmények elbírálására joghatósággal rendelkezzenek azokban az esetekben, ha a feltételezett elkövető a területükön tartózkodik, és kizárólag az állampolgársága alapján nem adják ki őt egy másik részes félnek.

6. Ha a jelen Egyezménnyel összhangban meghatározott feltételezett bűncselekmény vonatkozásában több részes fél tart joghatóságra igényt, akkor az érintett részes felek adott esetben konzultációt folytatnak egymással a büntetőeljárás szempontjából legmegfelelőbb joghatóság megállapítása céljából.

7. A nemzetközi jog általános szabályainak sérelme nélkül ezen Egyezmény nem zárja ki azt, hogy valamely részes fél belső joga alapján gyakorolja a büntető joghatóságot.

45. cikk – Szankciók és intézkedések

1. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a jelen Egyezménnyel összhangban meghatározott bűncselekmények hatékony, arányos és visszatartó erejű, a bűncselekmény súlyosságát figyelembe vevő szankciókkal legyenek büntethetők. E szankciók közé tarthatnak adott esetben a szabadságvesztéssel járó büntetések is, amelyek kiadatáshoz vezethetnek.

2. A részes felek más intézkedéseket is tehetnek az elkövetőkkel kapcsolatban, például a következőket:

- az elítélt személyek ellenőrzése vagy felügyelete;
- a szülői jogok megvonása, ha a gyermek legjobban felfogott érdeke, adott esetben ideértve az áldozat biztonságát is, más módon nem garantálható.

46. cikk – Súlyosító körülmények

A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a következő körülmények – amennyiben nem tényállási elemei a bűncselekménynek – a belső jog vonatkozó rendelkezései szerint súlyosító körülményként legyenek figyelembe vehetők a jelen Egyezménnyel összhangban meghatározott bűncselekményekkel kapcsolatos büntetési tételek meghatározása során:

- a) a bűncselekményt a belső jog által elismert volt vagy jelenlegi házastárs vagy partner sérelmére követték el, vagy családtag, az áldozattal közös háztartásban élő vagy hatalmi helyzetével visszaélő személy követte el;
- b) a bűncselekményt vagy a kapcsolódó bűncselekményeket ismételtén követték el;
- c) a bűncselekményt sajátos körülmények miatt sérülékeny személy sérelmére követték el;
- d) a bűncselekményt gyermek sérelmére vagy jelenlétében követték el;
- e) a bűncselekményt két vagy több személy együttesen követte el;
- f) a bűncselekményt rendkívül súlyos erőszak előzte meg vagy kísérte;
- g) a bűncselekményt fegyveresen vagy fegyverrel történő fenyegetéssel követték el;
- h) a bűncselekmény súlyos fizikai vagy lelki sérülést okozott az áldozatnak;
- i) az elkövető hasonló bűncselekményekért korábban már volt büntetve.

47. cikk – Egy másik részes fél által hozott ítéletek

A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak érdekében, hogy a büntetéskiszabás során figyelembe lehessen venni a jelen Egyezményvel összhangban meghatározott bűncselekményekkel kapcsolatban valamely részes fél által hozott jogerős ítéleteket.

48. cikk – A kötelező alternatív vitarendezési eljárások és büntetések tilalma

1. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket, hogy megtiltsák a kötelező alternatív vitarendezési eljárásokat, ideértve a közvetítói eljárást és a békéltetést is, a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó erőszak minden formájával kapcsolatban.

2. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy pénzbüntetés megfizetésének elrendelése esetén megfelelően figyelembe vegyék azt, hogy az elkövető képes-e az áldozattal szemben fennálló pénzügyi kötelezettségének eleget tenni.

VI. fejezet – Nyomozás, vádemelés, eljárásjog és védelmi intézkedések

49. cikk – Általános kötelezettségek

1. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó erőszak minden formájával kapcsolatos nyomozásokat és bírósági eljárásokat indokolatlan késedelem nélkül folytassák le, a büntetőeljárás minden szakaszában figyelembe véve az áldozat jogait.

2. Az emberi jogok alapvető elveivel összhangban és az erőszak társadalmi nemi alapú értelmezésére tekintettel a részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a jelen Egyezményvel összhangban meghatározott bűncselekményekkel kapcsolatban hatékony nyomozásra és büntetőeljárásra kerüljön sor.

50. cikk – Azonnali reagálás, megelőzés és védelem

1. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a feladatkörük alapján érintett bűnüldöző hatóságok haladéktalanul és megfelelő módon reagáljanak a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó erőszak minden formájára úgy, hogy megfelelő és azonnali védelmet biztosítsanak az áldozatoknak.

2. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a feladatkörük alapján érintett bűnüldöző hatóságok haladéktalanul és megfelelő módon kapcsolódjanak be a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó erőszak minden formájának megelőzésébe és az azokkal szembeni védelembé, ideértve a megelőző operatív intézkedések alkalmazását és a bizonyítékok gyűjtését is.

51. cikk – Kockázatértékelés és kockázatkezelés

1. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy minden érintett hatóság értékelje az emberi életet fenyegető kockázatokat, a helyzet súlyosságát és az erőszak ismételt elkövetésének kockázatát a kockázatok kezelése, illetve szükség esetén koordinált biztonság és támogatás nyújtása céljából.

2. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az 1. bekezdésben említett értékelés a nyomozás minden szakaszában és a védelmi intézkedések alkalmazásakor kellőképpen figyelembe vegye azt, hogy a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó erőszakos cselekmények elkövetői rendelkeznek-e lőfegyverekkel vagy van-e azokhoz hozzáférésük.

52. cikk – Azonnali távoltartási határozatok

A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az illetékes hatóságok arra vonatkozó jogköröket kapjanak, hogy közvetlen veszélyhelyzetekben a párkapcsolati és családon belüli erőszak elkövetőjével szemben elrendelhesék, hogy az az áldozat vagy a veszélyben lévő személy lakóhelyét kellő időtartamra hagyja el, és megtilthassák számára, hogy az áldozat vagy a veszélyben lévő személy lakóhelyére belépjen, vagy az áldozattal vagy a veszélyben lévő személlyel kapcsolatba lépjen. Az e cikk alapján hozott intézkedéseknek elsőbbséget kell biztosítaniuk az áldozatok és a veszélyben lévő személyek biztonságának.

53. cikk – Távoltartást elrendelő vagy védelmi határozatok

1. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó erőszak bármely formája által érintett áldozatok érdekében megfelelő távoltartást elrendelő vagy védelmi határozatot lehessen meghozni.

2. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az 1. bekezdésben említett, távoltartást elrendelő vagy védelmi határozatok

- azonnali védelmet nyújtva álljanak rendelkezésre, és ne jelentsenek indokolatlan pénzügyi vagy adminisztratív terhet az áldozat számára;
- meghatározott ideig vagy módosításukig, illetve visszavonásukig legyenek hatályosak;
- szükség esetén kérelemre és azonnali hatállyal kerüljenek kibocsátásra;
- más jogi eljárásoktól függetlenül vagy más jogi eljárásokat kiegészítve álljanak rendelkezésre;
- későbbi jogi eljárásokban is meghozhatók legyenek.

3. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az 1. bekezdés alapján kiadott távoltartást elrendelő vagy védelmi határozatok megsértése hatékony, arányos és visszatartó erejű büntetőjogi vagy más jogi szankciót vonjon maga után.

54. cikk – Nyomozás és bizonyítékok

A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a polgári vagy a büntetőeljárásokban az áldozat szexuális előéletével vagy magatartásával kapcsolatos bizonyítékokat csakis akkor engedélyezzék, ha azok a tárgyhoz tartoznak és szükségesek.

55. cikk – Kérelemre és hivatalból induló eljárások

1. A részes felek gondoskodnak arról, hogy a jelen Egyezmény 35., 36., 37., 38. és 39. cikkével összhangban meghatározott bűncselekmények esetében a nyomozás vagy a büntetőeljárás lefolytatása ne függjön teljes mértékben az áldozat bejelentésétől vagy panaszától, ha a bűncselekményt részben vagy egészben a részes felek területén követték el, továbbá biztosítják, hogy az eljárások akkor is folytatódhassanak, ha az áldozat visszavonja vallomását vagy panaszát.

2. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy – a belső joguk által előírt feltételeknek megfelelően – lehetővé tegyék kormányzati és nem kormányzati szervezetek, illetve a párkapcsolati és családon belüli erőszakkal foglalkozó tanácsadók számára, hogy az áldozatokat, amennyiben ezt ők kérik, segítsék és/vagy támogassák a jelen Egyezménnyel összhangban meghatározott bűncselekményekkel kapcsolatos nyomozások és bírósági eljárások során.

56. cikk – Védelmi intézkedések

1. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket az áldozatok jogainak és érdekeinek védelme érdekében, ideérve a tanúként felmerülő különleges szükségleteiket is, a nyomozás és a bírósági eljárás minden szakaszában, különösen az alábbiak révén:

- a) védelmet nyújtanak az áldozatok, a családtagjaik és a tanúk számára a megfélemlítéssel, a megtorlással és az ismételt áldozattá válással szemben;
- b) biztosítják, hogy az áldozatok – legalább azokban az esetekben, amikor ők és családtagjaik veszélyben lehetnek – tájékoztatást kapjanak az elkövető szökéséről, illetve ideiglenes vagy végleges szabadon bocsátásáról;
- c) a belső jog által előírt feltételeknek megfelelően tájékoztatják az áldozatokat a jogaikról és a rendelkezésükre álló szolgáltatásokról, a panaszukat követő intézkedésekről, a vádakról, a nyomozás vagy az eljárás általános menetéről, az eljárásban betöltött szerepükről, valamint ügyük kimeneteléről;
- d) a belső jog eljárási szabályainak megfelelő módon lehetővé teszik az áldozatok számára, hogy meghallgassák őket, bizonyítékokat szolgáltatassanak, közvetlenül vagy közvetítő közreműködésével hangot adhassanak véleményüknek, szükségleteiknek és aggályaiknak, és ezek figyelembevétele biztosított legyen;
- e) megfelelő támogató szolgáltatásokat nyújtanak az áldozatok számára, hogy jogaiknak és érdekeiknek kellően hangot adhassanak, és ezek figyelembevétele biztosított legyen;
- f) biztosítják, hogy az áldozatok magánéletének és képmásának védelme érdekében intézkedéseket lehessen elfogadni;
- g) biztosítják, hogy az áldozatok és az elkövetők lehetőleg ne kerüljenek kapcsolatba a bíróság és a bűnüldöző hatóságok helyiségeiben;
- h) független és hozzáértő tolmácsot biztosítanak az áldozatok részére, ha az áldozatok az eljárásban félként részt vesznek, vagy ha bizonyítékot szolgáltatnak;
- i) lehetővé teszik az áldozatok számára, hogy a belső jog szabályainak megfelelő módon tanúvallomást tegyenek a tárgyalóteremben, anélkül, hogy jelen kellene lenniük, vagy legalább a feltételezett elkövető jelenléte nélkül, nevezetesen megfelelő kommunikációs technológiák alkalmazása révén, amennyiben ilyenek rendelkezésre állnak.

2. A nők elleni erőszak, illetve a párkapcsolati és családon belüli erőszak áldozatává vagy tanújává vált gyermekek érdekében adott esetben külön védelmi intézkedéseket kell tenni a gyermek legjobban felfogott érdekeinek a figyelembevételével.

57. cikk – Jogi segítségnyújtás

A részes felek a belső jogukban meghatározott feltételeknek megfelelően biztosítják az áldozatok számára a jogsegélyhez és az ingyenes jogi segítségnyújtáshoz való jogot.

58. cikk – Elévülés

A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási és más intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a jelen Egyezmény 36., 37., 38. és 39. cikkével összhangban meghatározott bűncselekményekkel kapcsolatban az eljárás kezdeményezésének elévülési ideje elégséges és a szóban forgó bűncselekmény súlyával arányos legyen annak érdekében, hogy az eljárás lefolytatása hatékonyan kezdeményezhető legyen azt követően, hogy az áldozat elérte a nagykorúságot.

VII. fejezet – Migráció és menekültügy

59. cikk – Tartózkodási jogállás

1. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy azok az áldozatok, akiknek a tartózkodási jogállása a házastárs vagy a belső jog által elismert partner tartózkodási jogállásától függ, a házasság vagy a kapcsolat felbontása esetén különösen nehéz helyzetben, kérelmükre, a házasság vagy a kapcsolat időtartamára tekintet nélkül, önálló tartózkodási engedélyt kapjanak. Az önálló tartózkodási engedély megadásával és érvényességi

időtartamával kapcsolatos feltételeket a belső jog határozza meg.

2. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az áldozatok esetében a házastárs vagy a belső jog által elismert partner tartózkodási jogállásától függő tartózkodási státusszal kapcsolatban kezdeményezett kiutasítási eljárás felfüggeszthető legyen a célból, hogy az áldozat önálló tartózkodási engedélyt kérelmezhesen.

3. A részes felek meghosszabbítható tartózkodási engedélyt adnak ki az áldozatoknak, ha a következő két eset közül legalább az egyik fennáll:

- a) az illetékes hatóság úgy véli, hogy az áldozatok tartózkodása személyes helyzetük miatt szükséges;
- b) az illetékes hatóság úgy véli, hogy az áldozatok tartózkodása a nyomozás vagy a büntetőeljárás kapcsán az illetékes hatóságokkal való együttműködés céljából szükséges.

4. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a kényszerházasság azon áldozatai, akiket a házasságkötés céljából egy másik országba vittek, és akik ennek következtében elvesztették tartózkodási jogállásukat a szokásos tartózkodási helyük szerinti országban, visszakaphassák ezt a jogállást.

60. cikk – Menedékjog iránti kérelem nemi alapon

1. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a nők elleni nemi alapú erőszak a menekültek helyzetére vonatkozó 1951. évi egyezmény 1. cikke A. részének (2) bekezdése szerinti üldözés egyik formájaként és a súlyos sérelem olyan formájaként legyen elismerhető, amely kiegészítő/szubszidiárius védelmet tesz szükségessé.

2. A részes felek gondoskodnak arról, hogy az említett egyezményben felsorolt összes ok a társadalmi nemi szempontokra érzékeny értelmezést kapjon, és hogy azokban az esetekben, amikor azt állapítják meg, hogy az üldözéstől való félelem egy vagy több ilyen okból fakad, akkor a kérelmezők a vonatkozó alkalmazandó okmányoknak megfelelően menekült jogállást kapjanak.

3. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket, hogy a társadalmi nemi szempontokra érzékeny befogadási eljárásokat és támogató szolgáltatásokat alakítsanak ki a menedékkérők számára, továbbá társadalmi nemi szempontokkal kapcsolatos iránymutatásokat és a társadalmi nemi szempontokra érzékeny menekültügyi eljárásokat dolgozzanak ki, ideértve a menekült jogállás meghatározását és a nemzetközi védelem kérelmezését is.

61. cikk – A visszaküldés tilalma

1. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket, hogy a nemzetközi jog alapján fennálló kötelezettségeknek megfelelően tiszteletben tartsák a visszaküldés tilalmának elvét.

2. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a nők elleni erőszak védelmet igénylő áldozatait – jogállásuktól vagy tartózkodási helyüktől függetlenül – semmilyen körülmények között ne küldjék vissza olyan országba, ahol életük veszélyben lenne, vagy ahol kínzásnak, embertelen, magalázó bánásmódnak vagy büntetésnek vetnék alá őket.

VIII. fejezet – Nemzetközi együttműködés

62. cikk – Általános elvek

1. A részes felek ezen Egyezmény rendelkezéseivel összhangban, a polgári és a büntetőügyekben folytatott együttműködésről szóló vonatkozó nemzetközi és regionális okmányok, az egységes vagy

kölcsönös jogszabályokon alapuló megállapodások és belső joguk alkalmazása révén a lehető legszélesebb körben együttműködnek egymással azért, hogy:

- a) a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó erőszak minden formáját megelőzzék, leküzdjék és üldözzék;
- b) megvédjék az áldozatokat, és segítséget nyújtsanak számukra;
- c) a jelen Egyezménnyel összhangban meghatározott bűncselekmények alapján nyomozást vagy eljárást folytassanak;
- d) végrehajtsák a részes felek igazságügyi szervei által hozott polgári jogi és büntetőjogi ítéleteket, ideértve a védelmi határozatokat is.

2. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a jelen Egyezménnyel összhangban meghatározott, az áldozat tartózkodási helye szerinti részes féltől eltérő részes fél területén elkövetett bűncselekmények áldozatai benyújthassák panaszukat a tartózkodási helyük szerinti állam illetékes hatóságainál.

3. Ha valamely részes fél, amely a kölcsönös bűnügyi jogsegélyt, a kiadatást vagy az ezen Egyezmény másik részes fele által hozott polgári jogi vagy büntetőjogi ítélet végrehajtását szerződés meglétéhez köti, jogi együttműködés iránti megkeresést kap egy olyan részes féltől, amellyel nem kötött ilyen szerződést, akkor a jelen Egyezménnyel összhangban meghatározott bűncselekmények vonatkozásában ezt az Egyezményt a kölcsönös bűnügyi jogsegély, a kiadatás vagy a másik részes fél által hozott polgári jogi vagy büntetőjogi ítélet végrehajtása joga alapjának tekintheti.

4. A részes felek erőfeszítéseket tesznek annak érdekében, hogy a nők elleni erőszak és a párkapcsolati és családon belüli erőszak megelőzését és leküzdését, amennyiben lehetséges, beillesszék a harmadik államok javára indított fejlesztési segélyprogramokba, ideértve a 18. cikk 5. bekezdésével összhangban az áldozatok védelmének előmozdítása céljából harmadik államokkal kötött két- és többoldalú megállapodásokat is.

63. cikk – Veszélyben lévő személyekkel kapcsolatos intézkedések

Ez az Egyezmény arra ösztönzi azt a részes felet, amely a rendelkezésére álló információk alapján alapos okkal úgy véli, hogy egy személyt egy másik részes fél területén az ezen Egyezmény 36., 37., 38. és 39. cikkében említett erőszakos cselekmények valamelyikének közvetlen veszélye fenyeget, hogy ezeket az információkat haladéktalanul továbbítsa a másik részes félnek abból a célból, hogy megfelelő védelmi intézkedéseket lehessen tenni. Adott esetben az információknak tartalmazniuk kell a veszélyben lévő személyre vonatkozó meglévő védelmi intézkedésekkel kapcsolatos részleteket is.

64. cikk – Tájékoztatás

1. A megkeresett részes fél haladéktalanul tájékoztatja a megkereső részes felet az e fejezet alapján hozott intézkedés végeredményéről. A megkeresett részes fél haladéktalanul tájékoztatja a megkereső részes felet azokról a körülményekről is, amelyek a kért intézkedés végrehajtását lehetetlenné teszik vagy nagy valószínűséggel jelentősen késleltetik.

2. Belső joga keretein belül bármely részes fél előzetes megkeresés nélkül továbbíthatja a saját nyomozása során szerzett információkat egy másik részes félnek, ha úgy véli, hogy ezen információk továbbítása segítheti a másik részes felet a jelen Egyezménnyel összhangban meghatározott bűncselekmények elkövetésének megelőzésében vagy az ilyen bűncselekményekkel kapcsolatos nyomozások vagy eljárások kezdeményezésében vagy lefolytatásában, valamint ha úgy véli, hogy az információk továbbítása nyomán a másik részes fél e fejezet alapján együttműködést fog kezdeményezni.

3. A 2. bekezdéssel összhangban információkat kapó részes fél saját illetékes hatóságai rendelkezésére bocsátja ezeket az információkat, hogy szükség esetén eljárást lehessen kezdeményezni, illetve hogy ezeket az információkat figyelembe lehessen venni a vonatkozó polgári és büntetőeljárások során.

65. cikk – Adatvédelem

A személyes adatokat a részes felek által az egyéneknek a személyes adatok gépi feldolgozása során való védelméről szóló egyezmény (ETS 108. sz.) alapján vállalt kötelezettségek szerint kell tárolni és felhasználni.

IX. fejezet – Ellenőrző rendszer

66. cikk – A nők elleni erőszak és a párkapcsolati és családon belüli erőszak elleni fellépés szakértői csoportja

1. A nők elleni erőszak és a párkapcsolati és **családon belüli** erőszak elleni fellépés szakértői csoportja (a továbbiakban: GREVIO) ellenőrzi ezen Egyezmény részes felek által történő végrehajtását.
2. A GREVIO legalább 10 és legfeljebb 15 tagból áll, a nemi és a földrajzi egyensúly, valamint a több tudományágat átfogó szakértelem figyelembevételével. A szakértői csoport tagjait a Részes Felek Bizottsága választja négyéves időtartamra a részes felek által állampolgáraik közül javasolt jelöltek közül; a tagok megbízatása egy alkalommal megújítható.
3. Az első 10 tag megválasztását az ezen Egyezmény hatálybalépését követő egy éven belül kell megtartani. A további öt tag megválasztását a 25. megerősítést vagy csatlakozást követően kell megtartani.
4. A GREVIO tagjainak megválasztása az alábbi elveken alapszik:
 - a) a tagokat átlátható eljárás keretében, olyan magas erkölcsiségű személyek közül kell kiválasztani, akik elismert szakképzettséggel rendelkeznek az emberi jogok, a nemek közötti egyenlőség, a nők elleni erőszak és a párkapcsolati és családon belüli erőszak vagy az áldozatok segítése és védelme területén, vagy bizonyítottan szakmai tapasztalatokkal rendelkeznek az ezen Egyezmény által érintett területeken;
 - b) a GREVIO minden tagjának más állam állampolgárának kell lennie;
 - c) a tagság összetételének képviselnie kell a fő jogrendszereket;
 - d) a tagság összetételének meg kell jelenítenie a nők elleni erőszak és a párkapcsolati és családon belüli erőszak területén érintett különböző szereplőket és szerveket;
 - e) a tagoknak személyes minőségükben kell részt venniük a GREVIO munkájában, feladataik ellátása során függetlenül és pártatlanul kell eljárniuk, és a feladataik hatékony ellátásához szükséges mértékben kell rendelkezésre állniuk.
5. A GREVIO tagjainak választási eljárását az Európa Tanács Miniszteri Bizottsága határozza meg a részes felekkel folytatott konzultáció és a részes felek egyhangú hozzájárulásának megszerzése után, az Egyezmény hatálybalépését követő hat hónapon belül.
6. A GREVIO maga fogadja el eljárási szabályzatát.
7. A GREVIO tagjait és a 68. cikk 9. és 14. bekezdésében meghatározott országlátogatásokat végző küldöttségek tagjait megilletik az ezen Egyezmény függelékében meghatározott kiváltságok és mentességek.

67. cikk – A Részes Felek Bizottsága

1. A Részes Felek Bizottsága az Egyezmény részes feleinek képviselőiből áll.
2. A Részes Felek Bizottságát az Európa Tanács főtitkára hívja össze. Az első ülést az Egyezmény hatálybalépését követő egy éven belül kell megtartani a GREVIO tagjainak megválasztása

céljából. Ezt követően a Részres Felek Bizottsága a részres felek legalább egyharmadának, a Részres Felek Bizottsága elnökének vagy a főtítkárnak a kérésére ül össze.

3. A Részres Felek Bizottsága maga fogadja el eljárásí szabályzatát.

68. cikk – Eljárás

1. A részres felek a GREVIO által készített kérdőív alapján az ezen Egyezmény rendelkezéseit érvényre juttató jogalkotási és más intézkedésekről jelentést nyújtanak be az Európa Tanács főtítkárához, amelyet a GREVIO megvizsgál.

2. A GREVIO az 1. bekezdéssel összhangban benyújtott jelentést az érintett részres fél képviselőivel közösen vizsgálja meg.

3. Az ezt követő értékelési eljárásokat fordulókra/ciklusokra bontják, amelyek időtartamát a GREVIO határozza meg. Minden értékelési kör elején a GREVIO kiválasztja azokat a konkrét rendelkezéseket, amelyekre az értékelési eljárás vonatkozni fog, majd pedig kérdőívet küld ki.

4. A GREVIO meghatározza az ellenőrzési eljárás elvégzéséhez szükséges megfelelő eszközöket. Minden egyes értékelési körhöz kérdőívet fogadhat el, amely a részres felek által történő végrehajtást értékelő eljárás alapját képezi. A kérdőívet minden részres félnek megküldik. A részres feleknek válaszolniuk kell a kérdőívre, valamint a GREVIO-tól érkező minden más információkérésre.

5. A GREVIO információkat kaphat az Egyezmény végrehajtásával kapcsolatban nem kormányzati szervezetektől és a civil társadalomtól, valamint a nemzeti emberi jogi intézményektől.

6. A GREVIO kellően figyelembe veszi azokat az információkat, amelyek az ezen Egyezmény hatálya alá tartozó területekre vonatkozóan más regionális és nemzetközi okmányok és szervezetek révén rendelkezésre állnak.

7. Az egyes értékelési fordulók kérdőíveinek elfogadásakor a GREVIO kellően figyelembe veszi az ezen Egyezmény 11. cikkében említettek szerint a részres feleknél meglévő adatgyűjtést és kutatást.

8. A GREVIO információkat kaphat az Egyezmény végrehajtásával kapcsolatban az Európa Tanács emberi jogi biztosától, a Parlamenti Közgyűléstől és az Európa Tanács érintett szakosított szervezeteitől, valamint más nemzetközi okmányok alapján létrehozott szervezetektől. Az ezekhez a szervezetekhez benyújtott panaszokat és azok eredményeit a GREVIO rendelkezésére bocsátják.

9. A nemzeti hatóságokkal együttműködve és független nemzeti szakértők segítségével a GREVIO kiegészítésképpen országlátogatásokat szervezhet, ha a kapott információ nem elegendő, illetve a 14. bekezdésben említett esetekben. A látogatások során a GREVIO-t konkrét területek szakemberei segíthetik.

10. A GREVIO jelentéstervezetet készít, amely tartalmazza azon az értékelés alapjául szolgáló rendelkezések végrehajtásának elemzését, valamint javaslatokat fogalmaz meg és indítványokat/ajánlásokat tesz arra vonatkozóan, hogy az érintett részres fél hogyan kezelje a feltárt problémákat. A jelentéstervezetet észrevételezés céljából megküldik az értékelt részres félnek. A jelentés elfogadásakor a GREVIO figyelembe veszi az értékelt részres fél észrevételeit.

11. A beérkezett összes információ és a részres felek észrevételei alapján a GREVIO elfogadja a jelentést és az érintett részres fél által az Egyezmény rendelkezéseinek végrehajtásával kapcsolatban hozott intézkedésekre vonatkozó következtetéseket. A jelentést és a következtetéseket megküldik az érintett részres fél és a Részres Felek Bizottsága részére. A GREVIO jelentését és következtetéseit azok elfogadásakor az érintett részres fél esetleges észrevételeivel együtt közzéteszik.

12. Az 1-8. bekezdés szerinti eljárás sérelme nélkül a Részes Felek Bizottsága – a GREVIO jelentése és következtetései alapján – az érintett részes félnek szóló ajánlásokat fogadhat el (a) a GREVIO következtetéseinek végrehajtása céljából hozandó intézkedésekkel kapcsolatban, szükség esetén határidőt szabva a végrehajtásukkal kapcsolatos információk benyújtására, és (b) azzal a céllal, hogy előmozdítsa az együttműködést az adott részes féllel ezen Egyezmény megfelelő végrehajtása érdekében.

13. Ha a GREVIO által kapott megbízható információk arra utalnak, hogy egy adott helyzetben a problémák közvetlen figyelmet igényelnek az Egyezményt súlyosan sértő cselekmények megelőzése, illetve ezek nagyságrendjének vagy számának visszaszorítása érdekében, akkor különjelentés sürgős benyújtását kérheti a nők elleni erőszak súlyos, tömeges, illetve tartós előfordulásának megelőzésére tett intézkedésekkel kapcsolatban.

14. Az érintett részes fél által benyújtott információk, valamint a rendelkezésre álló más megbízható információk figyelembevételével a GREVIO kijelölheti egy vagy több tagját vizsgálat lefolytatására és a GREVIO sürgős tájékoztatására. Indokolt esetben és a részes fél hozzájárulásával a vizsgálat keretében látogatásra is sor kerülhet a részes fél területén.

15. A 14. bekezdésben említett vizsgálat megállapításainak áttekintése után a GREVIO megküldi a megállapításokat az észrevételekkel és ajánlásokkal együtt az érintett részes félnek, valamint adott esetben a Részes Felek Bizottságának és az Európa Tanács Miniszteri Bizottságának.

69. cikk – Általános ajánlások

A GREVIO adott esetben általános ajánlásokat fogadhat el az Egyezmény végrehajtására vonatkozóan.

70. cikk – A parlamentek részvétele az ellenőrzésben

1. A nemzeti parlamentek felkérést kapnak az Egyezmény végrehajtása érdekében tett intézkedések ellenőrzésében való részvételre.

2. A részes felek továbbítják a GREVIO jelentéseit nemzeti parlamentjeiknek.

3. Az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlése felkérést kap az Egyezmény végrehajtásának rendszeres áttekintésére.

X. fejezet – Egyéb nemzetközi okmányokkal való kapcsolat

71. cikk – Egyéb nemzetközi okmányokkal való kapcsolat

1. Ez az Egyezmény nem érinti az azon nemzetközi okmányokból eredő kötelezettségeket, amelyeknek az ezen Egyezményben részes felek részes felei vagy részes felei lesznek, és amelyek az ezen Egyezmény által szabályozott ügyekkel kapcsolatban tartalmazznak rendelkezéseket.

2. Ezen Egyezmény részes felei két- vagy többoldalú megállapodásokat köthetnek egymással az Egyezményben foglalt ügyekről az Egyezmény rendelkezéseinek kiegészítése vagy erősítése, illetve az abban foglalt elvek alkalmazásának előmozdítása céljából.

XI. fejezet – Az Egyezmény módosításai

72. cikk – Módosítások

1. Ha valamely részes fél ezen Egyezmény módosítását javasolja, a módosítási javaslatot el kell juttatni az Európa Tanács főtitkárához, aki továbbítja azt az Európa Tanács tagállamai, az aláírók, a

részes felek, az Európai Unió, az Egyezmény aláírására a 75. cikk rendelkezéseinek megfelelően felkért államok, valamint az Egyezményhez való csatlakozásra a 76. cikk rendelkezéseinek megfelelően felkért államok részére.

2. Az Európa Tanács Miniszteri Bizottsága fontolóra veszi a módosítási javaslatot, és az Egyezmény azon részes feleivel folytatott konzultációt követően, amelyek nem tagjai az Európa Tanácsnak, az Európa Tanács Alapszabálya 20. cikkének d) pontja szerinti többséggel elfogadhatja a módosítást.

3. A Miniszteri Bizottság által a 2. bekezdéssel összhangban elfogadott módosítások szövegét elfogadás céljából meg kell küldeni a részes felek részére.

4. A 2. bekezdéssel összhangban elfogadott módosítás az azon időpontot követő egy hónapos időtartam lejárta utáni hónap első napján lép hatályba, amikor az összes részes fél tájékoztatta a főtitkárt a módosítás elfogadásáról.

XII. fejezet – Záró rendelkezések

73. cikk – Az Egyezmény hatásai

Az Egyezmény rendelkezései nem sértik a belső jog és a kötelező érvényű nemzetközi okmányok azon rendelkezéseit, amelyek már hatályban vannak vagy hatályba léphetnek, és amelyek az érintett személyeknek a nők elleni erőszak és a párkapcsolati és **családon belüli** erőszak megelőzése és leküzdése vonatkozásában előnyösebb jogokat biztosítanak vagy biztosítanak.

74. cikk – Vitarendezés

1. Az ezen Egyezmény rendelkezéseinek alkalmazásával vagy értelmezésével kapcsolatban esetleg felmerülő vitában részt vevő felek először tárgyalás, egyeztetés, döntőbíróság vagy a békés rendezés kölcsönös megállapodás keretében elfogadott más módszere útján kísérik meg rendezni a vitát.

2. Az Európa Tanács Miniszteri Bizottsága vitarendezési eljárásokat határozhat meg, amelyeket a vitában részt vevő felek igénybe vehetnek, amennyiben így állapotnak meg.

75. cikk – Aláírás és hatálybalépés

1. Ezt az Egyezményt aláírhatják az Európa Tanács tagállamai, azok az államok, amelyek nem tagjai az Európa Tanácsnak, de részt vettek az Egyezmény kidolgozásában, valamint az Európai Unió.

2. Ezt az Egyezményt meg kell erősíteni, el kell fogadni vagy jóvá kell hagyni. A megerősítő, elfogadási vagy jóváhagyási okiratokat az Európa Tanács főtitkáránál kell letétbe helyezni.

3. Ez az Egyezmény az azon időpontot követő három hónapos időtartam lejárta utáni hónap első napján lép hatályba, amikor 10 aláíró – amelyek közül legalább nyolc az Európa Tanács tagállama — a 2. bekezdés rendelkezéseinek megfelelően az Egyezményt magára nézve kötelező hatályúnak ismeri el.

4. Ha az 1. bekezdésben említett bármely állam vagy az Európai Unió ezt követően arra vonatkozó szándékát fejezi ki, hogy az Egyezményt magára nézve kötelező hatályúnak ismeri el, rá nézve az Egyezmény az azon időpontot követő három hónapos időtartam lejárta utáni hónap első napján lép hatályba, amikor a megerősítő, elfogadási vagy jóváhagyási okiratát letétbe helyezte.

76. cikk – Csatlakozás az Egyezményhez

1. Az Egyezmény hatálybalépését követően az Európa Tanács Miniszteri Bizottsága az

Egyezmény részes feleivel folytatott konzultációt és a részes felek egyhangú hozzájárulásának megszerzését követően, az Európa Tanács Alapszabálya 20. cikkének d) pontja szerinti többséggel és a részes felek Miniszteri Bizottságban helyet foglalni jogosult képviselőinek egyhangú szavazatával hozott határozat alapján felkérhet az Egyezményhez való csatlakozásra bármely, az Európa Tanácsban nem tag államot, amely nem vett részt az Egyezmény kidolgozásában.

2. Valamely csatlakozó állam tekintetében az Egyezmény az azon időpontot követő három hónapos időtartam lejártá utáni hónap első napján lép hatályba, amikor a csatlakozó állam a csatlakozási okiratát az Európa Tanács főtitkáránál letétbe helyezte.

77. cikk – Területi hatály

1. Bármely állam vagy az Európai Unió, amikor ezen Egyezményt aláírja vagy megerősítő, elfogadási, jóváhagyási vagy csatlakozási okiratát letétbe helyezi, meghatározhatja azt a területet vagy területeket, ahol az Egyezményt alkalmazni kell.

2. Bármely fél bármely későbbi időpontban az Európa Tanács főtitkárához intézett nyilatkozatában kiterjesztheti ezen Egyezmény alkalmazását bármely további, a nyilatkozatban meghatározott olyan területre, amelynek nemzetközi kapcsolataiért felelős vagy amelynek nevében kötelezettségeket vállalhat. E terület tekintetében az Egyezmény az azon időpontot követő három hónapos időtartam lejártá utáni hónap első napján lép hatályba, amikor a főtitkár a nyilatkozatot megkapta.

3. Az előző két bekezdés szerint tett nyilatkozat az abban meghatározott bármely terület tekintetében az Európa Tanács főtitkárához címzett értesítéssel visszavonható. A visszavonás az azon időpontot követő három hónapos időtartam lejártá utáni hónap első napján válik hatályossá, amikor a főtitkár az értesítést megkapta.

78. cikk – Fenntartások

1. A 2. és a 3. bekezdésben meghatározott kivételeken túl ezen Egyezmény egyetlen rendelkezéséhez sem fűzhető fenntartás.

2. Az Egyezmény aláírásakor vagy a megerősítő, elfogadási, jóváhagyási vagy csatlakozási okiratának letétbe helyezésekor bármely állam vagy az Európai Unió az Európa Tanács főtitkárához címzett nyilatkozattal kijelentheti, hogy fenntartja a jogot arra, hogy a következő rendelkezéseket ne alkalmazza, vagy csak meghatározott esetekben vagy meghatározott feltételek mellett alkalmazza:

- 30. cikk, 2. bekezdés;
- 44. cikk, 1. bekezdés e. pont, 3. és 4. bekezdés;
- 55. cikk, 1. bekezdés a 35. cikk vonatkozásában, a kisebb súlyú bűncselekményekkel kapcsolatban;
- 58. cikk a 37., 38. és 39. cikk vonatkozásában;
- 59. cikk.

3. Az Egyezmény aláírásakor vagy a megerősítő, elfogadási, jóváhagyási vagy csatlakozási okiratának letétbe helyezésekor bármely állam vagy az Európai Unió az Európa Tanács főtitkárához címzett nyilatkozattal kijelentheti, hogy fenntartja a jogot arra, hogy büntetőjogi szankciók helyett nem büntetőjogi szankciókat alkalmazzon a 33. és a 34. cikkben említett cselekmények esetében.

4. Bármely fél az Európa Tanács főtitkárához címzett nyilatkozattal részben vagy egészben visszavonhatja a fenntartását. Ez a nyilatkozat abban az időpontban válik hatályossá, amikor azt a főtitkár megkapta.

79. cikk – A fenntartások érvényessége és felülvizsgálata

1. A 78. cikk 2. és 3. bekezdésében említett fenntartások az ezen Egyezménynek az érintett részes

fél tekintetében történő hatálybalépésétől számított öt évig érvényesek. E fenntartások azonban ugyanilyen hosszú időtartamokra megújíthatók.

2. Az Európa Tanács Főtitkársága a fenntartás lejárta előtt tizennyolc hónappal tájékoztatja az érintett részes felet a lejátról. A részes fél legkésőbb a lejárat előtt három hónappal köteles értesíteni a főtitkárt arról, hogy fenntartja, módosítja vagy visszavonja a fenntartást. Ha az érintett részes fél nem küld értesítést, akkor a Főtitkárság arról tájékoztatja a részes felet, hogy fenntartása automatikusan meghosszabbodik hat hónappal. Ha az érintett fél ennek az időtartamnak a lejárta előtt nem küld értesítést azon szándékáról, hogy fenntartja vagy módosítja a fenntartást, akkor a fenntartás érvényét veszti.

3. Ha valamelyik fél a 78. cikk 2. és 3. bekezdésének megfelelően fenntartást tesz, a fenntartás megújítása előtt vagy kérésre magyarázatot kell adnia a GREVIO számára a fenntartás folytatását indokoló okokról.

80. cikk – Felmondás

1. Bármely fél bármikor felmondhatja az Egyezményt az Európa Tanács főtitkárához címzett értesítéssel.

2. A felmondás az azon időpontot követő három hónapos időtartam lejárta utáni hónap első napján válik hatályossá, amikor a főtitkár az értesítést megkapta.

81. cikk – Értesítés

Az Európa Tanács főtitkára értesíti az Európa Tanács tagállamait, azon államokat, amelyek nem tagjai az Európa Tanácsnak, de részt vettek az Egyezmény kidolgozásában, az aláírókat, a részes feleket, az Európai Uniót és az Egyezményhez való csatlakozásra meghívott államokat a következőkről:

- a) az Egyezmény aláírása;
- b) megerősítő, elfogadási, jóváhagyási vagy csatlakozási okirat letétbe helyezése;
- c) az Egyezmény 75. és 76. cikk szerinti hatálybalépésének időpontja;
- d) a 72. cikkel összhangban elfogadott módosítások és a módosítások hatálybalépésének időpontja;
- e) a 78. cikknek megfelelően tett fenntartások és a fenntartások visszavonása;
- f) a 80. cikk rendelkezéseinek megfelelően tett felmondások;
- g) az Egyezménnyel kapcsolatos minden egyéb cselekmény, értesítés vagy közlés.

Fentiek hitelül az erre nézve kellően felhatalmazott alulírottak aláírták ezt az Egyezményt.

Kelt Isztambulban, 2011. május 11-én, angol és francia nyelven, amely szövegek mindegyike egyaránt hiteles, egy példányban, amelyet az Európa Tanács levéltárában helyeznek letétbe. Az Európa Tanács főtitkára hitelesített másolatokat továbbít az Európa Tanács minden tagállamának, azon államoknak, amelyek nem tagjai az Európa Tanácsnak, de részt vettek az Egyezmény kidolgozásában, az Európai Uniónak és az Egyezményhez való csatlakozásra felkért államoknak.

Függelék – Kiváltságok és mentességek (66. cikk)

1. Ez a függelék az Egyezmény 66. cikkében említett GREVIO tagjaira, valamint az országlátogatást végző küldöttségek más tagjaira vonatkozik. E függelék alkalmazásában az „országlátogatást végző küldöttségek más tagjai” kifejezés magában foglalja az Egyezmény 68. cikkének 9. bekezdésében említett független nemzeti szakértőket és szakembereket, továbbá az Európa Tanács azon munkatársait és az Európa Tanács által foglalkoztatott azon tolmácsokat, akik az országlátogatások során a GREVIO-t kísérik.

2. A GREVIO tagjait és az országlátogatást végző küldöttségek más tagjait az országlátogatások előkészítésével és lefolytatásával kapcsolatos feladataik ellátása, a feladatok utánkövetése, valamint a feladatokkal összefüggő utazások során a következő kiváltságok és mentességek illetik meg:

- a) mentesség a letartóztatás és a fogva tartás alól, valamint személyi poggyászuk lefoglalása alól, továbbá hivatalos minőségükben tett szóbeli vagy írásbeli megnyilatkozásaik és végrehajtott cselekedeteik tekintetében mentesség mindenfajta jogi eljárás alól;
- b) mentesség a szabad mozgásukra vonatkozó korlátozások alól a tartózkodási helyük szerinti országból való kiutazáskor és az oda való visszautazáskor, az abba az országba való beutazáskor és az onnan való kiutazáskor, ahol feladataikat ellátják, valamint mentesség a külföldiek nyilvántartására vonatkozó követelmények alól a felkeresett országokban és azokban az országokban, amelyekben keresztülutaznak feladataik ellátása során.

3. A feladataik ellátásával kapcsolatos utazások során a GREVIO tagjai és az országlátogatást végző küldöttségek más tagjai a vám- és devizaellenőrzést illetően ugyanazokban a könnyítésekben részesülnek, mint a külföldi kormányok ideiglenes hivatalos szolgálatot teljesítő képviselői.

4. Az Egyezmény végrehajtásának a GREVIO tagjai és az országlátogatást végző küldöttségek más tagjai által végzett értékelésével kapcsolatos dokumentumok sérthetetlenek, amennyiben a GREVIO tevékenységét érintik. A GREVIO hivatalos levelezése és a GREVIO tagjainak és az országlátogatást végző küldöttségek más tagjainak a hivatalos kommunikációja nem tartható vissza és nem cenzúrázható.

5. Annak biztosítása érdekében, hogy a GREVIO tagjai és az országlátogatást végző küldöttségek más tagjai teljes véleménynyilvánítási szabadságot élvezzenek és teljesen függetlenül láthassák el feladataikat, a feladataik ellátása során tett szóbeli vagy írásbeli megnyilatkozásaik és végrehajtott cselekedeteik tekintetében a jogi eljárás alóli mentesség azt követően is megilleti őket, hogy már nem látják el e feladatokat.

6. A kiváltságok és mentességek nem személyes előnyök szerzése céljából illetik meg az e függelék 1. pontjában említett személyeket, hanem azért, hogy feladataikat a GREVIO érdekében teljesen függetlenül láthassák el. Az e függelék 1. pontjában említett személyek mentelmi jogát az Európa Tanács főtitkára minden olyan esetben felfüggeszti, amikor véleménye szerint az akadályozná az igazságszolgáltatást, és a GREVIO érdekeinek sérelme nélkül felfüggeszhető.

4. §

(1) Az Egyezmény 78. cikk 2. bekezdése alapján Magyarország az Egyezmény kötelező hatályának elismerésekor az Egyezmény 44. cikk 1. bekezdés e) pontjához a (2) bekezdés szerinti fenntartást teszi.

(2) Az Egyezményhez a 78. cikk 2. bekezdése alapján tett fenntartás hiteles angol nyelvű szövege és annak hivatalos magyar nyelvű fordítása a következő:

„Hungary reserves the right not to apply Article 44 paragraph 1. point e) of the Convention on the basis of Article 78 paragraph 2 of the Convention.”

„Magyarország fenntartja a jogot, hogy az Egyezmény 44. cikk 1. bekezdés e) pontját nem alkalmazza az Egyezmény 78. cikk 2. bekezdése alapján.”,

(3) Az Egyezmény 78. cikk 2. bekezdése alapján Magyarország az Egyezmény kötelező hatályának elismerésekor az Egyezmény 44. cikk 4. bekezdéséhez a (4) bekezdés szerinti fenntartást teszi.

(4) Az Egyezményhez a 78. cikk 2. bekezdése alapján tett fenntartás hiteles angol nyelvű szövege és annak hivatalos magyar nyelvű fordítása a következő:

„Hungary reserves the right not to apply Article 44 paragraph 4 of the Convention on the basis of Article 78 paragraph 2 of the Convention.”

„Magyarország fenntartja a jogot, hogy az Egyezmény 44. cikk 4. bekezdését nem alkalmazza az Egyezmény 78. cikk (2) bekezdése alapján”

(5) Az Egyezmény 78. cikk 2. bekezdése alapján Magyarország az Egyezmény kötelező hatályának elismerésekor az Egyezmény 55. cikk 1. bekezdéséhez a (6) bekezdés szerinti fenntartást teszi.

(6) Az Egyezményhez a 78. cikk 2. bekezdése alapján tett fenntartás hiteles angol nyelvű szövege és annak hivatalos magyar nyelvű fordítása a következő:

„Hungary reserves the right not to apply Article 55 paragraph 1 of the Convention in respect of Article 35 regarding minor offences on the basis of Article 78 paragraph 2 of the Convention.”

„Magyarország fenntartja a jogot, hogy az Egyezmény 55. cikk 1. bekezdését nem alkalmazza 35. cikk vonatkozásában a kisebb súlyú bűncselekmények esetén az Egyezmény 78. cikk 2. bekezdése alapján”

(7) Az Egyezmény 78. cikk 2. bekezdése alapján Magyarország az Egyezmény kötelező hatályának elismerésekor az Egyezmény 58. cikkéhez a (8) bekezdés szerinti fenntartást teszi.

(8) Az Egyezményhez a 78. cikk 2. bekezdése alapján tett fenntartás hiteles angol nyelvű szövege és annak hivatalos magyar nyelvű fordítása a következő:

„Hungary reserves the right not to apply Article 58 of the Convention in respect of Articles 37, 38 and 39 of the Convention on the basis of Article 78 paragraph 2 of the Convention.”

„Magyarország fenntartja a jogot, hogy az Egyezmény 58. cikkét nem alkalmazza a 37., 38. és 39. cikkek vonatkozásában az Egyezmény 78. cikk 2. bekezdése alapján”

(9) Az Egyezmény 78. cikk 2. bekezdése alapján Magyarország az Egyezmény kötelező hatályának elismerésekor az Egyezmény 59. cikkéhez a (10) bekezdés szerinti fenntartást teszi.

(10) Az Egyezményhez a 78. cikk 2. bekezdése alapján tett fenntartás hiteles angol nyelvű szövege és annak hivatalos magyar nyelvű fordítása a következő:

„Hungary reserves the right not to apply Article 59 of the Convention on the basis of Article 78 paragraph 2 of the Convention.”

„Magyarország fenntartja a jogot, hogy az Egyezmény 59. cikkét nem alkalmazza az Egyezmény 78. cikk 2. bekezdése alapján”

5. §

(1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) A 2. § és a 3. § az Egyezmény 75. cikk 4. bekezdésében meghatározott időpontban lép hatályba.

(3) Az Egyezmény, a 2. § és a 3. § hatálybalépésének naptári napját a külpolitikáért felelős miniszter – annak ismertté válását követően – a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett közleményével állapítja meg.

(4) E törvény végrehajtásához szükséges intézkedésekről az igazságügyért felelős miniszter, a bűncselekmények megelőzéséért felelős miniszter és a társadalmi felzárkóztatásért felelős miniszter gondoskodik.